

رئیس قوه قضائیه:

هر جا حساسیت نباشد شاهد تخلف و فسادیم

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه گفت: نفرت و کینه ملت ایران از حکام ایالات متحده آمریکا به واسطه جنایت‌های این کشور در نقاط مختلف دنیا روز به روز در حال افزایش است. آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی در جلسه شورای عالی قضائی با تسلیت...

صفحه ۲

سه‌شنبه ۸ مرداد ۱۳۹۸ • ۲۷ ذی‌القعده ۱۴۴۰ • ۳۰ جولای ۲۰۱۹

تنترها

اختلاف ۶ هزار میلیاردی پرداختی پزشکان

صفحه ۵

چرا اصولگرایان رئیس مجلس را خودی نمی‌دانند؟

صفحه ۲

حاشیه‌های دیدار ذوالنور با راب مکر

صفحه ۲

اعتراض‌ها به نحوه پرداخت یارانۀ به مطبوعات ادامه دارد

رانت کسب و کار من است

صفحه ۱۳

وزارت ورفاقت

صفحه ۱۴

حرف اول

مراقب کارچاق‌کن‌ها باشیم

مرتضی شهبازی‌نیا*

۱- آفت فعالیت اقتصادی سالم و مولد، فساد است. جایی که فساد و رانت باشد، برخی یک‌شبه راه صدساله می‌روند؛ ولی چون هیچ چیز را نمی‌توان بیش‌بینی کرد، تجارت و فعالیت سالم، سخت و گاهی غیرممکن می‌شود. رونق کسب‌وکار به‌نحوی‌که بازگیران بتوانند در شرایط رقابتی و براساس توانمندی‌شان فعالیت و خود و جامعه را از ثمره فعالیت اقتصادی بهره‌مند کنند، بدون سالم‌سازی اقتصادی و زدودن ریشه‌ها و زمینه‌های فساد امکان‌پذیر نیست.

۲- چهره زیبای عدالت نیز با فساد ملوک می‌شود. کارچاق‌کنی در حوزه عدالت، چالش همیشگی این آرمان بزرگ بشریت است. کارچاق‌کنی آفت اقتصاد هم هست؛ چراکه اقتصاد و تجارت و دادگستری پیوند وثیقی دارند. بازرگان و سرمایه‌گذار خواه‌ناخواه در جریان فعالیتش درگیر روابطی می‌شود که می‌تواند منشأ اختلاف باشد و سرمایه‌گذاری او را تهدید کند؛ بنابراین برای انتخاب محل سرمایه‌گذاری و تجارت یکی از معیارهای مهمی که در نظر می‌گیرد، وجود دادگستری (نظام حل‌وفصل اختلاف) سالم و مؤثر است که بتوان آن را پیش‌بینی کرد. کم نیستند فعالان اقتصادی‌ای که به خاطر بی‌توجهی به ابعاد حقوقی و قراردادی و دست‌زدن به تجارت پرریسک یا پس از افتادن به دام شیادان، به خاک سیاه فرایندهای ناسالم نشسته‌اند...

ادامه در صفحه ۴

روایت سردار کوثری از روزهای پایان جنگ مقصر پذیرش قطع‌نامه ۵۹۸ کدام جناح بود

گروه سیاست: سردار «محمد کوثری»، جانشین قرارگاه ثارالله(ع)، با بیان اینکه ماه‌های اردیبهشت، خرداد و تیر ۱۳۶۷ عراق با حمایت آمریکا و سایر حامیان خارجی خود، حملات وسیعی را علیه مواضع رزمندگان اسلام آغاز کرد، گفت...

صفحه ۶

سال شانزدهم • شماره ۳۴۸۸ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

بر سر تاریخ ایران چه می‌آید؟

مصطفی ایزدی • فعال فرهنگی

تهران‌شناسان نوشته‌اند برخی پادشاهان صفوی به تهران رفت‌وآمد داشته‌اند و بناها و حصارها و آثاری از خود به یادگار گذاشته‌اند؛ اما ظاهراً اثری از آن دوره به عصر ما نرسیده است! تهران از وقتی که مرکز سیاسی ایران و محل استقرار شاهان گوناگون شد، رو به توسعه نهاد و در جریان این توسعه دروازه‌هایی ساخته شد که با تغییر سلسله‌های حکومت‌گر تخریب شد؛ بناهای فراوانی ساخته و پس‌از آن ویران شدند. اکنون که پایتخت ایران یکی از شهرهای مهم خاورمیانه و بلکه آسیا به شمار می‌رود، در زمینه میراث فرهنگی و تاریخی خود آن‌گونه که در بسیاری از شهرهای مهم دنیا مشاهده می‌شود، مورد توجه واقع نشده و نمی‌شود. ساختمان‌های به یادگار مانده از دوره نسبتاً طولانی قاجار، در عصر پهلوی- با وجود شعارهایی که سر داده می‌شد- چندان که باید و شاید حفظ نشد، شاید کاخ گلستان که یادگار عصر زندیه و دوره قاجاریه است یا کاخ شمس‌العماره یا سردر باغ ملی یا بعضی عمارت‌هایی که در باغ‌ها و منازل رجال درباری در گوشه و کنار تهران بوده‌اند، مورد لطف وزارت اطلاعات و جهانگردی رژیم پیشین قرار گرفته و دست‌بی به سروصورت آنها کشیده باشد؛ اما چه بسیار آثار دیگری که بر اثر غفلت و بی‌توجهی از بین رفته‌اند. معماری ایرانی در زمان رضاشاه محلی از اعراب نداشت و ساختمان‌هایی که از آن زمان در تهران و بعضی از مراکز استان به چشم می‌خورد، کار مهندسان آلمانی است که نوسازی کالبدی ایران به دست آنان سپرده شده بود. در زمان پهلوی دوم تا حدودی به معماری و احداث بناهای ماندگار توجه شد؛ اما متولیان آن دوره هم در پی نگهداری آثار پیشین به طور شایسته برنیامدند. با وقوع انقلاب اسلامی و تغییر در شیوه اداره کشور در اواخر دهه ۵۰ که امور جاریه بر حسب اعتقادات مذهبی پیش می‌رفت، آثار معماری نسل‌های قبل، توجه مسئولان را جلب نمی‌کرد. نه‌فقط در نزد اولیای امور به‌ویژه از زمانی که جنگ تحمیلی عراق علیه ایران ذهن مقامات لشکری و کشوری را مشغول کرد، آثار باستانی مورد اعتنا نبود. وزارت اطلاعات و جهانگردی که مدیریت آثار باستانی را با عنوان سازمان جلب سیاحت در سال‌های پیش از انقلاب عهده‌دار بود، منحل شد و سازمان جلب سیاحتان بین دو وزارتخانه فرهنگ و ارشاد اسلامی و فرهنگ و آموزش عالی تقسیم شد. بعد از آنکه جنگ به پایان رسید، آن بخش از سازمان جلب سیاحتان که در وزارت ارشاد بود، از این وزارتخانه منفک و در سازمانی به نام سازمان میراث فرهنگی که وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی بود، ادغام شد. چند سالی نگذشته بود که سازمان میراث فرهنگی به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگشت، چند سالی گذشت تا اینکه سازمان میراث فرهنگی را با سازمان ایرانگردی و جهانگردی ادغام کردند و سازمان بزرگی به نام سازمان میراث فرهنگی و گردشگری زیر نظر ریاست‌جمهوری تشکیل دادند. این سازمان که چند سال قبل سازمان صنایع دستی را هم به آن اضافه کردند، هم‌اکنون همچنان زیر نظر ریاست‌جمهوری فعالیت می‌کند و حفاظت از بناهای تاریخی را برعهده دارد. این تاریخچه مختصر و ایمن کنش‌وقوس‌ها و رفت‌وآمدهای متولیان حفظ آثار تاریخی را نوشتیم که یادآوری کنیم اگر اعتقاد راسخی در میان دولتمردان برای نگهداری و مراقبت از ساختمان‌ها و آثار تاریخی وجود داشت، وضع ما و یادگارهای گذشته‌مان بسیار بهتر از این بود که هست. هفته‌ای نمی‌گذرد که مردم از طریق رسانه‌ها باخبر شوند که فلان خانه تاریخی را خراب کردند، محل زندگی فلان شخصیت فرهنگی را برای تأسیس یک پاساژ فروختند و فلان مجموعه فرهنگی قدیمی در آتش سوخت. نمونه بازار آن هم بازار تاریخی و ارزشمند تبریز یا میدان حسن‌آباد تهران و اسناد رهبران نهضت ملی شدن صنعت نفت در دفترخانه‌ای واقع در آن میدان که همین چند وقت پیش در آتش سوختند و تخریب شدند. این در حالی است که واحد آتش‌نشانی دیوار به دیوار ساختمان‌های آتش‌گرفته در میدان حسن‌آباد است. وضعیت بناهای تاریخی مهم کشور در دیگر استان‌ها، شهرها و روستاهای آن نیز بهتر از این نیست. ارزش اقتصادی، امکان ایجاد مراکز چندمنظوره در کنار این بناهای باارزش و جذاب در سراسر ایران و البته ایجاد یک سامانه با آخرین فناوری‌های روز برای معرفی آن به گردشگران خارجی و جلب آنها برای بازدید و آشنایی با ایران امروز، به اندازه‌ای روشن است که فقط یک احتمال باقی می‌ماند...

ادامه در صفحه ۴

گفت‌وگو با احمد شیرزاد درباره بهنگامی و نابهنگامی تصمیمات سیاسی

طرفدار نظریه تصلب سیاسی نیستم

شرق
بیکبری می‌کند
اکنون چه باید کرد؟

صفحه ۶

یادداشت

چرا ارز ارزان می‌شود کالا نه؟

حسین حقگو
کارشناس اقتصادی

به‌عنوان بزرگ‌ترین عرضه‌کننده ارز در دوره‌های مختلف در این بازار مداخله کرده و با عرضه بالای ارز، قیمت آن را کاهش داده‌اند و به این ترتیب حجم بیشتری از کالا وارد کشور شده است. این تصور ایجاد شده که این نرخ ارز است که قیمت کالاها را بالا و پایین می‌برد و تعیین می‌کند و نه حجم پول و نقدینگی! چنین باور نادرستی، این امکان را فراهم می‌کند که باب برخورد با تولیدکنندگان و توزیع‌کنندگان کالا به بهانه گران‌فروشی گشوده و وضع تولیدکنندگان از این هم که هست بدتر شود. آخرین گزارش بانک مرکزی از حجم ۱۸۸۸ هزار میلیارد تومانی نقدینگی تا پایان سال گذشته و رشد ۲۳ درصدی آن حکایت دارد. رقمی که قاعدتا اکنون باید از ۲۰۰۰ هزار میلیارد تومان گذشته باشد و مقدار مطلق افزایش آن در سال جاری بیش از کل حجم نقدینگی موجود در اقتصاد تا پایان سال ۱۳۹۱ باشد (دکتر نیلی - ۹۸/۱/۱۰). از اقتصادی که این حجم از انباشت نقدینگی در آن وجود دارد و روزانه حدود هزارو ۳۰۰ تا هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان به این میزان اضافه می‌شود، طبعاً نمی‌توان انتظار کاهش تورم و قیمت کالاها را داشت، حتی اگر با روش‌های مختلف (انبساط عرضه و انقباض تقاضا، خروج بازگیران بزرگ از بازار، فروشنده‌شدن بازگیران خرد و افزایش چراغ‌خاموش سود بانکی و...) قیمت ارز را پایین بیاوریم. در واقع انتظار کاهش سطح عمومی قیمت‌ها به صرف کاهش نسبی نرخ ارز، در وضعیت تورم بیش از ۴۰ درصدی کنونی و پیش‌بینی همین ارقام تا پایان سال، انتظار معقولی نیست. برای کاهش سطح عمومی قیمت کالاها و خدمات یعنی تورم، علاوه بر حل بحران‌های سیاسی و کشایش در ارتباطات جهانی و بالطبع افزایش توان ارزآوری کشور، در شرایط حاضر باید برای کاهش میزان نقدینگی و هدایت آن به‌سوی کارهای مولد اقدام کرد. مقصر و گران‌فروش جلوه‌دادن متولیان تولید و صنعت و تولیدکنندگان و اختصاص تسهیلات ارزان‌قیمت به این حوزه‌ها با بگیر و ببند آنها به بهانه افزایش قیمت محصولات، راه‌حل اصولی و اقتصادی نیست. این روش‌ها جز به ضرر تولید و افزایش رکود و به نفع نظام چندقیمتی و گسترش فساد و رانت نخواهد بود.

پیام کوتاه
۳۰۰۰۴۶۹۹

sharghline@sharghdaily.ir

الو شرق
۸۸۶۴۰۲۶۰

یادداشت

اقتصاد فرهنگ؛ فرصتی در شرایط تحریم

علی سعادت‌آذر*

است. در این نوع برداشت، فرهنگ در قالب یک صنعت پیرونق اثرگذار و مولد سرمایه، دانش و قدرت محسوب شده است که رابطه‌ای مستقیم با توسعه‌یافتگی و حتی قدرت ملی دارد.

کارکردهای «اقتصاد فرهنگ» و صنعت فرهنگ فقط به مسائل درون‌حوزه‌ای فرهنگ محدود نیست؛ چراکه در ساختار جدید بین‌المللی علاوه بر تولید ثروت ملی، به ایجاد حوزه نفوذ، شفاف‌سازی اذهان جهانی، پذیرش فرهنگ یک کشور در سطح منطقه‌ای و جهانی و به‌طورکلی اثرگذاری‌های مختلف در حوزه بین‌الملل نیز منجر می‌شود. با این تغییر اقتصاد فرهنگ کارکردی سیاسی و بین‌المللی پیدا می‌کند و مردم یک کشور از طریق مؤلفه‌های فرهنگی فرصت ورود به عرصه جهانی را پیدا می‌کنند. اقتصاد فرهنگ در کارکرد هم‌گرایانه نیز باعث ایجاد وابستگی متقابل در یک منطقه و در نتیجه افزایش ثبات سیاسی در صحنه عمل می‌شود.

تجارب بسیاری وجود دارد. بسیاری از کشورهای اروپایی، کشورهای شرق آسیا و حتی کشوری مانند ترکیه با درک دقیق جریان‌های پولی و مالی دنیا، ذائقه‌سنجی مناسب از محیط‌های فرهنگی و به‌طورکلی تبدیل فرهنگ به عامل تولید ثروت، به کشورهای پردرآمد از طریق مؤلفه‌های نرم فرهنگی بدل شده‌اند. متأسفانه ایران یکی از کشورهای منفعل در حوزه اقتصاد فرهنگ است و به‌طور ساده نتوانسته است از ظرفیت عظیم فرهنگی در کشور استفاده کرده و از بهره‌مندی‌های اقتصادی‌ای مانند ارزآوری، رفع بی‌کاری و ایجاد یک تحرک اقتصادی پویا برخوردار شود.

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹-۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir